

ת"פ 69110/11/20 - מדינת ישראל נגד פאדי לחאם

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 69110-11-20 מדינת ישראל נ' לחאם (אחר/נוסף)

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל

ע"י עו"ד מנאל אבו עאמר

המאשימה

נגד

פאדי לחאם

ע"י עו"ד ראמי עותמאן

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של החזקת נשק, אבזר נשק ותחמושת ושיבוש הליכי משפט. ואלו עובדות כתב האישום:

בתקופה שקדמה ליום 16.11.20, החזיק הנאשם בביתו נשק דמוי רובה מסוג M16, אשר במקור נועד לירי כדוריות פלסטיק והוסב לירי תחמושת חיה בקוטר 5.56 מ"מ. הנאשם החזיק את הנשק בתוך תיק, כשהוא מפורק וללא ידית הדריכה. כמו כן, הנאשם החזיק אביזרים לרובה מסוג M16 ובהם שתי ידיות דריכה, ידית אחיזה ובית בלם, וכן 4 כדורים בקוטר 5.56 מ"מ.

מחוות הדעת שנערכה ביחס לנשק עלה, כי לא ניתן היה להשתמש בו באופן בו הוחזק, משום שלא היתה בו ידית דריכה. עוד עלה מחוות הדעת, כי לאחר שהוכנסה לנשק ידית דריכה, ניתן היה לירות בו ובכוחו להמית אדם.

ביום 16.11.20 הגיעו אנשי כוחות הביטחון לבצע חיפוש בביתו של הנאשם, והוא השליך את התיק ובו הנשק אל מחוץ לבית, על מנת שלא ימצא.

הנאשם הודה בכתב האישום כפי שהוא, ללא כל הסדר בין הצדדים. הוסכם, כי במסגרת הטענות לעונש יוכל הסניגור להגיש את חוות הדעת הנזכרת מעלה.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת מעשיו של הנאשם, פגיעתם בערכים מוגנים והסיכון הטמון בהם. לאור אלה ביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין שנתיים מאסר לארבע שנות מאסר ועונשים נלווים. לאור הרשעתו הקודמת של הנאשם ויתר נסיבות המקרה בקשה להשית עליו עונש של שלוש שנות מאסר.

ב"כ הנאשם הפנה לכך שהנשק שהוחזק לא היה תקין ועל כן הסיכון הטמון בו נמוך. עוד הפנה לכך שרמת הענישה

הנוהגת נמוכה בהרבה מאשר נטען על ידי המאשימה, וביקש לקבוע מתחם עונש הולם שבין מאסר בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר.

לעניין נסיבותיו האישיות של הנאשם, הפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן ולתמונה העולה ממנו. עוד הפנה לכך שהנאשם קיבל אחריות למעשיו והודה, ולכך שבני משפחתו של הנאשם מבקשים לסייע לו להשתקם. לעניין הרשעתו הקודמת של הנאשם הדגיש, כי מדובר בעבירה שבוצעה עת היה קטין וחלף זמן ניכר מאז ביצועה. לאור אלה, ביקש הסניגור להסתפק בהטלת מאסר בעבודות שירות.

ב"כ שני הצדדים הפנו לפסקי דין שונים לתמיכה בטיעוניהם.

הנאשם ביקש את רחמי בית המשפט, לפחות בעבור בתו בת השנה וחצי.

מתחם העונש ההולם

הנאשם החזיק בביתו נשק מאולתר שהוסב לירי תחמושת חיה, וכן אביזרים נוספים וכמות קטנה של תחמושת, ובכך יצר פוטנציאל לפגיעה בערך המוגן החשוב מכל, שמירה על חיי אדם. החזקת נשק מקפלת בתוכה סיכון ממשי, כי הנשק ישמש לביצוע עבירות פליליות או מעשי טרור, ובכך יביא לקיפוח נפש. באופן עקיף עבירה זו מהווה אף קריאת תיגר על שלטון החוק, שהרי המדינה היא הריבון והיא שרשאית לקבוע מי ישא נשק ולא יזו מטרם.

בית המשפט העליון עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על חומרתן הרבה של עבירות הנשק והסכנה לשלום הציבור וביטחונו הטמונה בהן. ר' לעניין זה את ע"פ 1059/21, פלוני נ' מדינת ישראל, אשר ניתן אך לפני זמן קצר ובו נקבע:

אין צורך להכביר במילים ביחס לחומרה היתרה הנובעת לביצוע עבירות בנשק לסוגיהן, אשר הפכו זה מכבר למכת מדינה (ראו למשל: ע"פ 5807/20 שיבלי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 8 (30.12.2020) (להלן: עניין שיבלי)). בפסיקה ענפה חזר ועמד בית משפט זה על הסכנה הממשית הגלומה בעבירות אלה לשלום הציבור ולביטחונו ולסדר הציבורי. לאחרונה ממש עמדתי על כך וצינתי בין היתר כי -

"בית משפט זה גם עמד לא פעם על הצורך להיאבק בתופעה של שימוש באלימות כדרך לפתרון סכסוכים ומחלוקות, ואת מחויבותו של בית המשפט להילחם בתופעה זו בדרך של הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים שישקפו מסר מרתיע לעבריינים ולחברה כולה...

כן עמדה הפסיקה על הסכנות לפרט ולחברה הכרוכות בעבירות בנשק בכלל, ובשימוש בנשק חם לפתרון סכסוכים... חומרה מיוחדת מיוחסת לאותם מקרים בהם השימוש בנשק חם נעשה בסביבת בית מגורים...

וכפי שנזדמן לי להעיר לאחרונה, התופעה של החזקת נשק שלא כדין, וכל שכן השימוש בו, מהווים איום על שלום הציבור ותשתית למגוון רחב של עבירות, ומחייבת הירתמות גם של בתי המשפט על ידי ענישה מחמירה ומרתיעה -

'התופעה של החזקת נשק שלא כדין על ידי אזרחים מהווה איום על שלום הציבור ועל הסדר הציבורי. היא התשתית וה'הגורם בלתי אינ' (causa sine qua non) למגוון

רחב של עבירות, החל בעבירות איומים ושוד מזוין, המשך בעבירות גרימת חבלה חמורה וכלה בעבירות המתה...

על כן, המאבק בתופעות האלימות החמורות בחברה הישראלית בהן נעשה שימוש בנשק מחייב, מעבר למאמץ 'לשים יד' על כלי הנשק הבלתי חוקיים הרבים שבידי הציבור, גם ענישה מחמירה ומרתיעה בעבירות נשק, לרבות על עצם החזקה או רכישה שלא כדין של נשק...

ביעור תופעת החזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אפוא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה הרווחות במקומותינו, בבחינת 'ייבוש הביצה' המשמשת ערש גידולן של תופעות אלה. מהלך כזה מחייב הירתמות גם של בתי המשפט, על ידי ענישה מחמירה ומרתיעה לעבירות נשק בלתי חוקי באשר הן, וכל שכן מקום שנעשה בנשק כזה שימוש בביצוע עבירות אלימות לסוגיה' (ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח [פורסם בנבו] (5.11.2019)).

(ע"פ 6277/20 היילי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקאות 36-37, (24.3.2021), והאסמכתאות הרבות הנזכרות שם).

נוכח האמור, אכן ניכרת בפסיקה מגמה עקבית של החמרה בענישה כלפי מבצעי עבירות בנשק -

"על רקע המציאות אותה אנו חווים למרבה הצער מדי יום, אנו עדים לקריאה ציבורית נרגשת להגברת האכיפה כלפי עבירות נשק - ולהחמרה במדיניות הענישה הנוהגת.

בית משפט זה לא נותר אדיש למול השימוש הגובר בנשק חם, והדגיש לא אחת את הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה כלפי השימוש בו לשם פתרון סכסוכים. זאת במיוחד כאשר השימוש בו נעשה בסביבת בתי מגורים...

נמצא אפוא כי בנסיבות דהיום, ראוי ונכון להחמיר את מדיניות הענישה הנוהגת, זאת בין היתר על מנת להרתיע עבריינים פוטנציאליים משימוש בו כאמצעי ליישוב סכסוכים" (השופט אלרון בענין סובח, בפסקאות 16-17).

וראו גם: ע"פ 5522/20 חליחל נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 8 (24.2.2021); ע"פ 147/21 מדינת ישראל נ' ביטון, [פורסם בנבו] פסקאות 7, 10 (14.2.2021); ענין שיבלי, פסקה 8; ע"פ 1944/20 מדינת ישראל נ' אמארה, [פורסם בנבו] פסקה 10 (2.9.2020) (להלן: ענין אמארה).

ור' גם ע"פ 3877/16 ג'באלי נ' מדינת ישראל (פסקה 6 לפסק דינו של כב' הש' חיות, כתוארה אז):

"בית משפט זה עמד פעמים רבות על החומרה היתרה הגלומה בביצוע עבירות בנשק ובכללן העבירה של החזקת נשק או נשיאתו שלא כדין. עבירות אלה מקימות סיכון חמור לשלום הציבור וביטחוננו ומחייבות ליתן ביטוי עונשי הולם ומרתיע באמצעות הרחקת מבצע העבירה מן החברה לתקופת מאסר ממשית לריצוי בפועל... עוד נפסק כי חומרתן של העבירות בנשק אינה מסתכמת רק בנזק שאירע בפועל, כי אם בפוטנציאל הנזק הנובע מאותן עבירות".

אשר למדיניות הענישה הנוהגת, אפנה למספר פסקי דין שעניינם החזקת תתי מקלע מאולתרים: ת"פ 18254-03-16,

מנסור (כב' השופט ע. קובו מיום 28.09.2021), שם נקבע מתחם עונש הולם שבין 13 חודשי מאסר ועד ל-36 חודשים, ת"פ 52225-03-18 יחזקאל (כב' השופט בן טולילה מיום 24.02.2019) שם נקבע מתחם עונש הולם שבין 19 חודשים ועד ל-36 חודשים. ת"פ 44380-08-16, האדי שם נקבע מתחם עונש הולם שבין 14 ל-36 חודשים (כב' השופט קובו מיום 21.10.2018), ת"פ 27050-03-20 שם נקבע מתחם עונש שבין 15 חודשים ועד 40 חודשים (כב' השופט קובו מיום 09.02.2021).

אכן, ניתן למצוא גם פסיקה מחמירה או מקלה יותר, כפי שהציגו באי כח שני הצדדים, אך המקרים אותם סקרתי משקפים את הקו המרכזי הנוהג בפסיקה.

אני ער לכך שבנשק לא היתה ידית דריכה, ועל כן לא ניתן היה לעשות בו שימוש מיידי, אך בחיפוש נתפסו שתי ידיות דריכה, ועל כן משקלו של נתון זה אינו רב.

על כך יש להוסיף כי הנאשם השליך את הנשק מביתו כאשר הגיעו אנשי כוחות הביטחון לבצע חיפוש, על מנת שהנשק לא ימצא ובכך שיבש הליכי חקירה. עם זאת, אין להפריז במשקלו של עניין זה, שכן מבלי להקל בו ראש, מדובר במעשה שלא קדם לו תכנון ובפועל לא פגע בחקירה.

לאור אלה, מתחם העונש ההולם את המעשים בהם הורשע הנאשם הוא מאסר, לתקופה שבין חמישה עשר חודשים ועד שלוש שנים ועונשים נלווים.

נתונים אשר אינם קשורים לעבירה

הנאשם יליד 1996. נשוי ואב לילדה בת שנה וחצי. קודם למעצרו בתיק זה עבד בעבודות מזדמנות. לחובתו הרשעה קודמת בעבירה של עסקה בנשק משנת 2014, עת היה קטין, בגינה נדון לששה חודשי מאסר עבודות שירות (אשר בסופו של דבר נשא בחלק ממנו במאסר ממש).

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית, אך זכה ליחס נוקשה מאביו ובסמוך לבגרותו עזב את בית הוריו ועבר להתגורר עם קרובי משפחתו. הנאשם סיים 12 שנות לימוד וקיבל תעודת בגרות, אך לצד זאת נקלע לחברה שולית בצעירותו, ועל רקע זה היתה מעורבותו הקודמת בפלילים.

להערכת שירות המבחן, למרות מעורבותו הקודמת של הנאשם בפלילים, הוא בעל כוחות לתפקוד נורמטיבי ואין לו דפוסי חשיבה עברניים, אך הוא אינו מודע לסיכון הכרוך במעשיו. הנאשם קיבל אחריות למעשיו לפני שירות המבחן והסביר אותם במצוקה כלכלית בה היה שרוי בשל משבר הקורונה, וחוסר עזרה כספית ממשפחתו.

ביחס להערכת הסיכון עולה מהתסקיר, כי להערכת שירות המבחן ברקע המעשים דפוס התנהגות אימפולסיבי של הנאשם, קושי בקבלת גבולות והתנהגות "הישרדותית" אותה סיגל כדפוס התמודדות. מנגד, הנאשם תפקד באופן נורמטיבי מספר שנים והוא מגלה שאיפות לנהל אורח חיים תקין גם בעתיד. לאור אלה, העריך שירות המבחן כי קיים סיכון לביצוע עבירות נשק, אך הסיכון לפגיעה באחרים נראה נמוך, ומנגד קיימים גם גורמי סיכוי לעתיד.

לסיכום התסקיר, שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית והמליץ להטיל מאסר ממש, כענישה מוחשית ומציבת גבולות.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו במיוחס לו, אשר מלמדת על הפנמת הפסול שבמעשה. עוד אביא בחשבון לזכותו, את קשייו האוביקטיביים, כפי שעלו מתסקיר שירות המבחן.

לחובת הנאשם זקפתי את העובדה שלחובתו הרשעה קודמת בעבירה דומה, אשר אמנם נעברה בעת היותו קטין, אך ניתן היה לקוות שהעונש שהוטל עליו בהליך הקודם יביא להרתעתו.

נתון נוסף אותו אביא בחשבון הוא הערכת שירות המבחן בדבר רמת הסיכון כי הנאשם ישוב ויבצע עבירות דומות והצורך בהרתעתו, ומנגד את ההערכה שיוכל לנהל חיים נורמטיביים.

לאור אלה, אשית על הנאשם עונש בצידו הנמוך של המתחם, אך לא בתחתיתו.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. תשעה עשר חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מיום 16.11.21 עד יום 5.1.21, גם אם נתוני שב"ס יראו אחרת.

ב. ששה חודשי מאסר, בו לא יישא אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה על סעיף 144 לחוק העונשין שהיא פשע, או כל עבירה אחרת הכרוכה בשימוש בנשק.

ג. ארבעה חודשי מאסר, בו לא יישא אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה על סעיף 144 לחוק העונשין שהיא עוון או עבירה של שיבוש מהלכי משפט.

המוצג יחולט והמאשימה רשאית להשמידו לכשפסק הדין יעשה חלוט.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר: פקס 08-9193314, דואר אלקטרוני MaasarN@ips.gov.il, טלפון : 08-9787377 או 08-9787336.

ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב ביום 5.9.21 עד השעה 9:00 במתקן המעצר בכלא ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ז תמוז תשפ"א, 27 יוני 2021, במעמד הצדדים.